

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SO Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko A. T.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Trzciance

z dnia 19 grudnia 2018 r.

sygn. akt IC 1083/18

oddala apelację.

Brygida Łagodzińska

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w W. wniósł o zasądzenie od A. T. kwoty 1.300,33 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 3 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem zaocznym z dnia 19 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Trzciance w punkcie 1. oddalił powództwo oraz w punkcie 2. kosztami procesu obciążył powoda.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie:

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego oraz jego błędną ocenę, dokonaną z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów oraz doświadczenia życiowego w szczególności w postaci takich dowodów jak: Informacja o zapytaniu I., Przelew weryfikacyjny, Regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną, Ramowa umowa pożyczki z (...) spółka z o.o., Tabela Opłat i Prowizji, Regulamin świadczenia usług, Potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki, Potwierdzenie przelewu bankowego na konto Pozwanego, Formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego, Regulamin świadczenia usług przez (...) sp. z o.o., Ramowa umowa pożyczki, Tabela Opłat i Prowizji, Potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki, Wezwanie do zapłaty z dnia 23.10.2017 roku wraz z potwierdzeniem nadania, poprzez uznanie, że do umowy pożyczki refinansującej nie doszło, podczas gdy właściwa analiza materiału dowodowego powinna doprowadzić Sąd do wniosku, iż strony

zawarły umowę pożyczki refinansującej na podstawie wniosku o refinansowanie złożonego w chwili zawarcia umowy pożyczki pomiędzy pozwanym a (...) spółka z o.o.,

- art. 230 k.p.c. poprzez uznanie, iż strona powodowa nie wykazała zasadności powództwa jak i wysokości roszczenia, w sytuacji gdy strona pozwana w ogóle nie kwestionowała zasadności żądania pozwu, a co za tym idzie sąd powinien uznać twierdzenia strony powodowej za przyznane,

- art. 61 k.c. w zw. art. 61 § 2 k.c. w zw. z art. 5 ustawy o kredycie konsumenckim oraz art. 6 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji błędne ustalenie, iż pomiędzy stronami nie doszło do zawarcia umowy refinansującej pierwotnie udzieloną pożyczkę, podczas gdy strony zawarły umowę pożyczki refinansującej w trybie zawierania umów na odległość, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, a co za tym idzie wszelkie dowody złożone do akt sprawy w formie elektronicznej, w szczególności Potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki refinansującej są wystarczającym dowodem na zawarcie umowy pożyczki refinansującej,

- art. 6 k.c. w zw. z 232 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie przez Sąd, iż powód nie udowodnił roszczenia co do zasady jak i wysokości.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

Ze względu na fakt, że Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego, niniejsze uzasadnienie ogranicza się jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa (art. 505¹³ § 2 k.p.c.).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Zaskarżony wyrok odpowiada prawu, mimo częściowo błędnego uzasadnienia.

Zarówno w przypadku wyrokowania zaocznego, jak i w przypadku samego tylko niewypowiedzenia się przez pozwanego co do twierdzeń powoda, bierność strony pozwanej nie zawsze prowadzi do przyjęcia za podstawę wyroku okoliczności faktycznych, które powoływał powód. Tylko mając na uwadze wyniki całego postępowania, gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości, można przyjąć, że zostały one przyznane przez stronę przeciwną i są prawdziwe (art. 230 k.p.c. oraz art. 339 § 2 k.p.c.).

W okolicznościach niniejszej sprawy możliwe było jedynie częściowe zaakceptowanie twierdzeń strony powodowej o faktach mających znacznie dla rozstrzygnięcia. Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, na aprobatę zasługiwały twierdzenia powoda co do tego, że w dniu 20 lipca 2017 r. pozwany zawarł z (...) spółka z o.o. w W. umowę pożyczki nr (...), na podstawie której otrzymał przelewem kwotę 700 zł. W części dotyczącej tychże twierdzeń argumentacja powoda znajduje wsparcie w materiale dowodowym sprawy i to nie tylko w wydruku umowy pożyczki nr (...) (potwierdzeniu zawarcia umowy) – który z racji zawarcia umowy przez internet nie został opatrzony żadnymi podpisami (k. 23) – ale przede wszystkim argumentacja ta zyskuje potwierdzenie w informacji z logowania pozwanego, zawierającej szczegółowe dane w tym m.in. numer PESEL pozwanego i numer jego rachunku bankowego (k. 14 – I. L.). Argumentację tę wspiera również potwierdzenie przelewu kwoty 700 zł na rachunek bankowy strony pozwanej (k. 24). W tym stanie rzeczy, co do zawarcia przez pozwanego pierwotnej umowy i wypłacenia mu na jej podstawie środków pieniężnych Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości. Uzasadnione wątpliwości budziły natomiast twierdzenia powoda w zakresie wskazującym na zawarcie przez strony niniejszego procesu umowy pożyczki z dnia 23 sierpnia 2017 r. o numerze (...) (umowy pożyczki refinansującej). Z oczywistych względów zawarcia tej umowy nie potwierdzał przedłożony przez powoda wydruk niepodpisanych postanowień umownych (k. 34). W istocie powód nie zaoferował żadnych materiałów mogących wskazywać bezpośrednio na zawarcie umowy pożyczki refinansującej

lub choćby materiałów pośrednio świadczących o jej zawarciu, ale takich, które cechowałyby odpowiednią siłą przekonywania. Jest to o tyle istotne, że powód jest przedsiębiorcą, podmiotem profesjonalnym, prowadzącym na szeroką skalę działalność finansową. Musi zatem budzić wątpliwości fakt braku przedłożenia jakichkolwiek dowodów w analizowanym zakresie. Dowodami takimi apelujący mógłby się wszak posłużyć bez trudu (np. przedłożyć choćby potwierdzenie przelewu środków z umowy pożyczki o numerze (...)) – czego jednak nie uczynił. Co do omawianych twierdzeń powoda bierność strony pozwanej nie mogła prowadzić do przyjęcia za podstawę wyroku okoliczności faktycznych, na które powoływał się powód.

W tym stanie rzeczy przyjąć należy, że roszczenie powoda nie zasługiwało na ochronę, a Sąd I instancji trafnie oddalił wytoczone powództwo.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

Brygida Łagodzińska